

πατέντα με τίτλο «Συνσώρευσις σωματιδίων Welsbach» στη στρατόσφαιρα για τη μείωση της υπερθέρμανσης». Η πατέντα ενεκρίθη από αμερικανικές εταιρείες.

Ο στόχος της πατέντας, τουλάχιστον σύμφωνα με τις επίσημες εκθέσεις, είναι η αντιμετώπιση των φαινομένων του θερμοκηπίου και της παγκοσμίου υπερθερμάνσεως.

Φωτοδιασκορπιστικά σωματίδια τοποθετούνται στην ατμόσφαιρα, μέσω του ψεκασμού χημικών αλουμινίων στον ουρανό, «μονώνοντας» ουσιαστικά τον πλανήτη μέσω του διασκορπισμού των σωματιδίων στην ατμόσφαιρά του. Ο Teller ισχυρίζεται ότι μέσω αυτής της μεθόδου,

λο κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου όχι μόνο στους συναδέλφους Χημικούς και Χημικούς Μηχανικούς, αλλά σε ολόκληρη την επιστημονική κοινότητα, καθώς το φαινόμενο τείνει να καταταχθεί ανάμεσα στα επικινδυνότερα περιβαλλοντικά προβλήματα της εποχής.

Κάτωθι παρατίθενται τα βασικότερα από τα στοιχεία που έχουν δημοσιευθεί μέχρι στιγμής στον Τύπο, και ακολούθως παρατίθενται με κεφαλαία κάποιοι «τίτλοι» που μπορούν να αναζητηθούν εύκολα στο διαδίκτυο, για όσους συναδέλφους ενδιαφέρονται για περαιτέρω έρευνα.

- Στην πόλη Espagniola, όπου έγιναν ψεκασμοί, οι κάτοικοι υπέφεραν από ισχυρούς πονοκεφάλους, χρόνιους πόνους στις κλειδώσεις, κρίσεις άσθματος, συνεχείς καταρροές, ξαφνική ακραία κόπωση αλλά και απώλεια μνήμης!

- Σε εργαστηριακές αναλύσεις της βροχής παρατηρήθηκε ότι τα επίπεδα αλουμινίου στην ατμόσφαιρα ήσαν 5 φορές υψηλότερα από τα επιτρεπτά όρια. Απεδείχθη τελικά ότι σε χωρίο 50 τ.χλμ. γύρω από την Espagniola πολεμικά βυτιοφόρα αεροσκάφη είχαν πραγματοποιήσει ψεκασμούς με οξειδία του αλουμινίου, στο πλαίσιο αυτού του προγράμματος.

- Παρόμοιες καταγγελίες έχουν κατατεθεί σε ΗΠΑ, Μεξικό, Αυστραλία, Αϊτή, Νέα Ζηλανδία, Αγγλία, Γαλλία, Γερμανία, Ελλάδα, Κροατία, Ιταλία, Ολλανδία, Σουηδία.

- Ο **Νίκος Κατσαρός**, από το τμήμα Χημείας του πυρηνικού κέντρου «Δημόκριτος», και αντιπρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Χημικών έχει καταγγείλει επισταμένως τους αεροψεκασμούς. Τα άρθρα - μελέτες του υπάρχουν στο διαδίκτυο:

- «Πειράματα με χημικές ουσίες που εκτοξεύονται από τις εξατμίσεις αεριοθουμένων (Chemtrails)».

- «Το “φαινόμενο του θερμοκηπίου”: ένα βραδυφλεγές όπλο μαζικής καταστροφής και οι χημικές ουρές από τις εξατμίσεις αεροπλάνων».

Άλλα σχετικά άρθρα είναι:

- «Γιατί οι ΗΠΑ δεν υπογράφουν τη Συνθήκη του Κιότο»

Wayne Hall (Μέλος γραμματείας ATTAC-HELLAS) ▶

Έχει ουρά, η ουρά των καυσαερίων των αεροπλάνων

του **ΧΡΗΣΤΟΥ ΝΙΚΑ***

Τα καυσαέρια των κινητήρων των αεροπλάνων, καθώς εξέρχονται απότομα σε περιβάλλον χαμηλοτάτων θερμοκρασιών (-50 έως -60°C), παγώνουν ακαριαία. Έτσι δημιουργούνται οι γνωστές λευκές γραμμές που αφήνουν πίσω τους τα αεροπλάνα. Αυτές οι γραμμές, οι λεγόμενες contrails, συνήθως δεν είναι επιμηκνέστερες του τριπλάσιου ή τετραπλάσιου μήκους του σκάφους (ανάλογα με το ύψος, τις ατμοσφαιρικές συνθήκες κλπ.).

Όταν οι γραμμές δεν εξαφανίζονται, αλλά επιμηκύνονται καθ' όλη την πορεία του αεροσκάφους, και σταδιακά αραιώνουν και πλαταίνουν, τότε πρόκειται για τις λεγόμενες chemtrails.

Το φαινόμενο είναι πλέον σύνθηρες σε Αμερική - Καναδά, και τελευταία ενεφανίσθη και στην Ευρώπη. Η θεωρητική του σύλληψη οφείλεται στον καθηγητή Edward Teller (εμπνευστής βόμβας υδρογόνου και πυραυλικής ασπίδος), ενώ η υλοποίηση έγινε το Μάρτιο του 1991, όταν δύο Αμερικανοί βιοχημικοί κινεζικής καταγωγής (David Chang και I-Fu-Shin του «Lawrence Livemore National Laboratory», California) κατέθεσαν στο γραφείο ευρεσιτεχνιών

η υπεριώδης ακτινοβολία του Ηλίου «φιλτράρεται» ή και ανακλάται, ενώ η γήινη θερμότητα δεν παγιδεύεται στις ατμοσφαιρικές στρώσεις, αλλά απελευθερώνεται.

Σύμφωνα με τις κατοπινές μελέτες, αυτό που δεν υπολογίστηκε στην ανωτέρω -εφαρμοζόμενη πλέον- μέθοδο, είναι οι δυσμενείς επιπτώσεις των χημικών αυτών σε πανίδα, χλωρίδα και ανθρώπινο οργανισμό.

Το project των chemtrails μέχρι πρότινος ήταν «νεφελώδες» (...κυριολεκτικά και μεταφορικά), καθώς δεν είχε δημοσιοποιηθεί από καμία Ακαδημία επιστήμης, αλλά εφηρμόσθη στο επίπεδο του «απορρήτου» μεταξύ κυβερνήσεων και ελαχίστων καθηγητών πανεπιστημίων, ως «υπό παρακολούθηση πειραματικό έργο».

Αυτοί οι «περιέργοι» ψεκασμοί στον ουρανό, οι οποίοι συνήθως πραγματοποιούνται εν είδει πλέγματος από παράλληλες γραμμές ή μέσω κυκλικών ή τεθλασμένων (zig zag) γραμμών, έτσι ώστε αραιώνοντας να σχηματίζεται αχνός με αραιό στρώμα αερίου να καλύπτει όλον τον ουρανό, πρωτοεμφανίστηκαν το 1998 στο Ontario του Καναδά. Τα στοιχεία που έχουν δημοσιευθεί μέχρι τώρα είναι σαφέστατα και αν μη τι άλ-

* Μηχανολόγος Μηχανικός
ΕΜΠ, xnikas@yahoo.com

- «Κωδικό όνομα: "Deep shield". Θανάσιμοι αεροψεκασμοί "υπό την αιγίδα" των Ηνωμένων Εθνών».

Λεωνίδας Φλεβαράκης, Χημικός Μηχανικός, Διδάκτωρ του Πολυτεχνείου Gratz Αυστρίας

- «Chemtrails are real».

David Kucinich, βουλευτής του Ohio

- «JP-8, απειλή από τον ουρανό»

William Thomas

Άλλο σχετιζόμενο project είναι το σύστημα HAARP (High-frequency Active Auroral Research Project). Στην Αλάσκα, η αμερικανική αεροπορία σε συνεργασία με το Ναυτικό, έχει εγκαταστήσει σε χωρίο 16 στρεμμάτων 360 κεραίες μικροκυμάτων ύψους 24m.

Το όλο εγχείρημα κόστισε μέχρι σήμερα 34 εκ. δολάρια. Υποτίθεται ότι στόχος είναι η βελτίωση των τηλεπικοινωνιών παγκοσμίως και η βελτίωση των δυνατοτήτων radar πέραν του ορίζοντος, καθώς και ο μερικός έλεγχος των καιρικών συνθηκών. Η εγκατάσταση HAARP μεταφέρει ενέργεια στα ανώτερα τμήματα της ατμόσφαιρας, τα ιονίζει και κατόπιν ειδικοί συλλέκτες, εκατοντάδες km μακριά, συλλέγουν την ενέργεια χωρίς να χρειάζονται καλώδια και πυλώνες μεταφοράς ρεύματος.

Μέσω της τεχνολογίας HAARP είναι δυνατή:

- Η αποθήκευση τεραστίων ποσών ενεργείας στην ατμόσφαιρα και η αποθήκευσή τους εκεί για κάποιο χρονικό διάστημα.
- Η δημιουργία ισχυροτάτου EMP (ΗλεκτροΜαγνητικού Παλμού).
- Η ανύψωση τεράστιων ατμοσφαιρικών μαζών σε οποιοδήποτε ύψος, και ως αποτέλεσμα η δημιουργία τεράστιων φυσικών κενών αέρος.
- Μοριακές αλλαγές στα συστατικά της ατμόσφαιρας (οξυγόνο, άζωτο, όζον κλπ.), και επακολούθως αλλοίωση καιρικών φαινομένων.

Ποια η συσχέτιση των chemtrails με το HAARP; Τα προς τα άνω εκπεμπόμενα μικροκύματα του HAARP ανακλώνται στα τεχνητά, λεπτά και επιπεδα νέφη των chemtrails και έτσι πλήττουν τη γήινη επιφάνεια. Οι εξαιρετικά χαμηλές συχνότητες (ELF)

των κυμάτων του HAARP είναι άκρως επικίνδυνες για τον άνθρωπο. Συνυπολογίζοντας και την υψηλή αγωγιμότητα του αλουμινίου που διασκορπίζεται στην ατμόσφαιρα, φανταστείτε τις επιπτώσεις από μία δέσμη HAARP που μέσω ανακλάσεως πλήττει κάποιο πυκνοκατοικημένο αστικό κέντρο.

Ο καθηγητής Ατμοσφαιρικής Ρύπανσης του ΑΠΘ, **Χρήστος Ζερεφός**, ερωτηθείς για το πρόγραμμα των αεροψεκασμών, δήλωσε: «Είναι τόσο αστέιο όσο και επικίνδυνο. Πάμε να καλύψουμε μια ζημιά κάνοντας άλλη μεγαλύτερη. Είναι γνωστό πως το οξείδιο του αλουμινίου, το οποίο ανήκει στα βαρέα μέταλλα, είναι τοξικό και πολύ επικίνδυνο για τον άνθρωπο». Παρόμοια είναι και η θέση του καθηγητή Ατμοσφαιρικής Ρύπανσης του ΕΜΠ, **Γιάννη Ζιώμα**.

Παρατίθενται μερικοί σχετικοί με το πρόβλημα Chemtrails-HAARP διαδικτυακοί τόποι, για περαιτέρω έρευνα:

- www.lifeboatnews.com
- www.chemtrailcentral.com
- www.bariumblues.com
- www.radarmatrix.com
- www.chemtrails.de
- www.doewatch.com
- www.airapparent.ca

Τα 2 αυτά project δεν έχουν ακόμα διαλευκανθεί ως προς το πλήρες «επίστασθαι» του όλου φαινομένου και των συνεπειών του. Ήδη, πάμπολλοι συνάδελφοι σε παγκόσμια κλίμακα εργάζονται επί τούτου. Καθώς φαίνεται όλα τα βήματα διαλευκάνσεως και καταργήσεώς του, σε περίπτωση που, όντως, αποδειχθεί ακατάλληλο, πρέπει να γίνουν από την ανεξάρτητη επιστημονική κοινότητα, καθώς οι κύριοι υπεύθυνοι όχι μόνο δεν δείχνουν να συμβάλλουν σε αυτό, αλλά και συντηρούν σκοπίμως το αδιάλυτο της ομίχλης. Όπως όλα δείχνουν, έχουμε να κάνουμε με άλλο ένα πρόγραμμα άκρως επικίνδυνο για την ανθρωπότητα και το περιβάλλον το οποίο εκπονείται από τους γνωστούς ολίγους εις βάρος των πολλών, στο πλαίσιο ικανοποίησης πεπερασμένων και βραχυπρόθεσμων φιλοδοξιών και συμφερόντων.

Το νέο μουσείο της Ακρόπολης αποτελεί πλέον μια πραγματικότητα. Η προϊστορία είναι λίγο πολύ γνωστή. Υπήρξαν ποικίλες αντιδράσεις, θεμιτές και αθέμιτες. Το μέλλον θα δώσει ίσως μια τελική απάντηση.

Το τελευταίο θέμα αυτής της διαμάχης είναι πλέον το μέλλον των κτισμάτων που έχουν απομείνει στο οικοδομικό τετράγωνο. Από αυτά ένα μόνο μπορεί να θεωρηθεί διατηρητέο λόγω της αρχιτεκτονικής του αξίας, κι αυτό δεν είναι άλλο α-

της περιοχής, πράγμα που μπορεί να επιτευχθεί, μόνο, αν με την κατεδάφιση όλων των ξένων κτισμάτων του τετραγώνου, εξασφαλιστούν επαρκείς αποστάσεις από τους λοιπούς οικοδομικούς όγκους, με την παρεμβολή κατάλληλης φύτευσης, και αποκατασταθεί η οπτική συνέχεια με το Βράχο. Ταυτόχρονα, θα μπορούσε να ολοκληρωθεί η ανάδειξη των αρχαιοτήτων, που σίγουρα θα υπάρχουν κάτω από τα εν λόγω κτίσματα. Αν, μάλιστα, γίνει με τον παραδειγματικό τρόπο που έγινε στα υπόλοιπα

Σκέψεις σχετικά με το νέο μουσείο της Ακρόπολης

του **ΚΩΣΤΑ ΔΙΒΕΡΗ***

πό την πολυκατοικία επί της Δ. Αεροπαγίτου 17, έργο του Μεσοπολέμου του αρχιτέκτονα Κουρεμένου.

Τα υπόλοιπα κτίσματα είναι από σήμαντα έως κακά και παραμένουν αφενός γιατί ανήκουν σε επώνυμους ιδιοκτήτες και αφετέρου γιατί, στη μοναδική αυτή χώρα που ζούμε, η υπέρτατη αρχιτεκτονική επιτροπή είναι το Συμβούλιο Επικρατείας!

Η εικόνα που παρουσιάζεται αυτή τη στιγμή, των εγκαίνων, με μισογρεμισμένα κτίσματα καλυμμένα με λινάτσες, είναι επιεικώς φαιδρή.

Για όποιον έχει γνώση και εικόνα της περιοχής και έχει επισκεφτεί το νέο μουσείο δεν μπορεί παρά να συμφωνήσει ότι η συνύπαρξή του με τα κτίσματα αυτά και μάλιστα με την οπίσθια όψη τους είναι εντελώς αδύνατη.

Ανεξάρτητα από την άποψη που είχε ο καθένας από εμάς για τη θέση και τη μορφή του νέου μουσείου, αυτό αποτελεί πια μια απτή πραγματικότητα, με την οποία θα ζήσουμε για τους επόμενους αιώνες.

Αυτό σημαίνει ότι ο όγκος αυτός πρέπει να ενταχθεί στον ιστό

ευρήματα, αυτό θα δημιουργούσε ένα μοναδικό πρότυπο αρχαιολογικό πάρκο γύρω από το νέο μουσείο. Αυτό θα αποτελούσε και μια εύλογη αντιπαροχή στη γύρω περιοχή που θα πληρώσει το τίμημα της φιλοξενίας του μουσείου.

Σε ό,τι αφορά το κτίριο της Δ. Αεροπαγίτου 17, το οποίο, πράγματι, είναι αξιόλογο, θεωρώ ότι μια λύση θα ήταν η ανακατασκευή του κτιρίου με ενσωμάτωση των αρχιτεκτονικών του στοιχείων στη νέα κατασκευή.

Το κτίριο αυτό θα μπορούσε να κατασκευαστεί στο από δεκαετίες κενό απαλλοτριωμένο οικόπεδο στη γωνία της Δ. Αεροπαγίτου και Προπυλαίων, το οποίο μετά την απομάκρυνση των αρχαιοτήτων έχει μεταβληθεί σε χαίνουσα χαβούζα.

Αυτό θα αποτελούσε, εκτός από λύση στο πρόβλημα του μουσείου, και την ολοκλήρωση της εικόνας της Διονυσίου Αεροπαγίτου, του εμβληματικότερου ίσως ευρωπαϊκού πεζόδρομου.

Η δαπάνη που θα απαιτηθεί, προφανώς, δεν είναι ασήμαντη, αλλά σε σχέση με το κόστος του μουσείου και το συνολικό όφελος της πόλης, δικαιολογείται απόλυτα. ■

* Αρχιτέκτων